

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/528/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

2/2016. (II. 4.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos¹** (2015. november 7-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2016. február 4-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2015. november 7-én, elektronikus úton, a Testület elektronikus panaszbejelentő formanyomtatványának a kitöltésével terjesztette elő a panaszát a vele szemben 2015. október 30-án foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy panaszt kíván tenni a vele szemben foganatosított intézkedéssel szemben. O-ban a főúton autózott, amikor érezte, hogy rosszul lett jött rá, ezért az ott lévő buszmegálló után lehúzódt, kiszállt a kocsijából, mert a csomagtartóban volt az ásványvíz, hogy igyon belőle egy kicsit, amikor máris megjelent mellette a rendőrautó és az egyik rendőr (M. M.) és fura hangnemben kezdett el vele szemben intézkedni. A panaszos jelezte a rendőrnek, hogy máris megy tovább, csak rosszul van, de a rendőr ezt a tényt nem akarta elfogadni, hanem még inkább minősíthetetlen hangnemben beszélt a panaszossal. Azt mondta neki a rendőr, hogy a cigányok és a szlovákok mind ezt mondják. Hangosan beszélt a panaszossal, a járőrök is hallgatták, hogy miről folyik a vita. Pontosan nem emlékszik a szóhasználatára, de vagy azt mondta, hogy „pofán b*szlak” vagy azt, hogy „szájon b*szlak”,

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

ami a panaszos számára rettentően felháborító. A rendőr tájékoztatta őt arról, hogy vele szemben szabálysértési feljelentést fog tenni, lefényképezte az autóját és kitöltött valamilyen papírt. A panaszos számára ez a viselkedési forma nagyon rosszul esett. A rendőr arra is utalt, hogy esetleg alkoholt fogyasztott, erre a panaszos alkoholszondát kért, de ez nem történt meg. A panaszos egyszerűen nem érti ezt az eljárást vele szemben, mert egyébként rendszeren jár B-re és mindig nagyon segítőkészek voltak, normálisan beszéltek vele. Megjegyezte még, hogy két rendőr volt a helyszínen, azonban a másik a háttérbe húzódott, vele szemben a panaszosnak nincs panasza.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatának vezetője 2015. december 16-án kelt átiratában arról tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos rendőri intézkedés elleni panaszával kapcsolatban az első fokú közigazgatási hatósági eljárását az O. Rendőrkapitányság lefolytatta és mint alaptalant határozatával 2015. november 12-én elutasította. A panaszos a határozat ellen 2015. november 13-án az O. Rendőrkapitányságnak címezve fellebbezést nyújtott be, amelyet a Testület megkereséséig a Megyei Rendőr-főkapitányság vizsgált másodfokú eljárás keretén belül. A Testület az adatkérése során tájékoztatta a rendőrséget, hogy a panaszos 2015. november 7-én, elektronikus úton panaszbeadványt nyújtott be a Testülethez. A folyamatban lévő eljárásnál a rendőri szerv a Testület hivatalos megkeresésére köteles átadni a panaszt a Testülethez, az általa folytatott közigazgatási eljárás felfüggesztése mellett. A szolgálatvezető a közigazgatási eljárást felfüggesztette, amelyről a panaszost értesítette.

2) A rendőrség mellékelte a panaszos, mint ügyfél meghallgatásáról 2015. október 30-án 9 óra 53 perc és 10 óra 20 perc között készült jegyzőkönyvet.

A panaszos miután aláírásával hitelesítetten kijelentette, hogy a meghallgatása kezdetén nyújtott tájékoztatást, jogokat és kötelezettséget megértette az alábbi nyilatkozatot tette.

Panaszt kíván tenni 2015. október 30-án a vele szemben foganatosított intézkedéssel szemben. Elmondta, hogy ugyan szlovák állampolgárságú mégis beszél magyarul és ért mindent és el is tudja olvasni a jegyzőkönyvet, tolmácsra nincs szüksége. Előadta, hogy a fentebbi napon O-ban volt dolga, éppen a főúton autózott, a L. benzinkút irányából a posta irányába, amikor érezte, hogy rosszul van, ezért az ott lévő buszmegálló után, ahol az utcai könyvtár van, lehúzódott. Kiszállt a kocsijából, mert a csomagtartóban volt a vize, hogy így egy kicsit belőle, amikor már meg is jelent mellette a rendőrautó és az egyik rendőr elkezdett vele szemben intézkedni. Úgy emlékszik, hogy a rendőr neve M. M. volt. Jelezte a rendőrnek, hogy iszik pár kortyot, majd tovább megy, de ő ezt nem akarta elfogadni. Elmondta, hogy a rendőr vele szemben minősíthetetlen hangnemben beszélt. Amikor a panaszos jelezte neki, hogy azért állt meg rossz helyen, mert rosszul van, akkor azt mondta neki, hogy a cigányok és a szlovákok is mindig ezt mondják. A panaszos nyilatkozott, hogy már nem érzi magát rosszul, nem szükséges hozzá orvost hívni. Az intézkedés során a rendőr hangosan beszélt vele, a járókelők is hallgatták, hogy miről folyik szó. Pontosan nem emlékszik, de vagy azt mondta neki, hogy „pofán b*szlak”, vagy azt, hogy „szájon b*szlak”,

ami szerinte rettentően felháborító. A rendőr tájékoztatta őt, hogy vele szemben szabálysértési feljelentést tesz, lefényképezte az autóját és kitöltött valamilyen papírt. A panaszosnak ez a viselkedés nagyon rosszul esett. A rendőr tett utalást arra, hogy esetleg alkoholt fogyasztott. A szöveggörnyezetre nem emlékszik pontosan, amire a panaszos mondta neki, hogy akkor fújasson vele szondát, ez azonban nem történt meg. Egyszerűen a panaszos nem érti, hogy ezt a viselkedést vele szemben, mert rendszeren jár B-re, mindig nagyon segítőkészek voltak vele, normálisan beszéltek vele. A panaszos elmondta, hogy neki megfelelő, ha az ügyel kapcsolatban a levelezés vele szemben elektronikusan történik, a megadott e-mail címen megkapja a neki küldött leveleket. Megjegyezte továbbá azt, hogy a helyszínen két rendőr volt, azonban az egyikük mintha kicsit háttérbe húzódott volna, vele szemben nincsen panasza. Mást ezzel kapcsolatban nem tudott elmondani.

3) A rendőrség mellékelte M. M. r. ftórm. tanúkénti meghallgatásáról 2015. november 10-én 8 óra 20 perc és 8 óra 45 perc között felvett jegyzőkönyvet, amelyben a tanú aláírásával hitelesítetten kijelentette, hogy a figyelmeztetést megértette és vallomást kíván tenni.

Meghallgatása során előadta, hogy a panaszos által panaszolt napon intézkedés alá vonták őt, mert a R. úton tilosban állt a kocsija. A panaszos épp az utcai könyvtárusnál volt, amikor odaértek az autója mellé, amikor felkapcsolta a kék lámpát, akkor ment oda az autójához és mondta, hogy ő épp csak egy percre állt meg, mert könyvet vett. A tanú mondta neki, hogy a tilosban parkolás miatt helyszíni bírság kiszabására fog sor kerülni, amelyre a panaszos azt mondta, hogy nem ismeri el a szabálysértést és hogy tulajdonképpen azért állt meg, mert rosszul volt. Erre a tanú megkérdezte tőle, hogy hívjon-e neki orvost, de azt felelte, hogy már jól van. A tanú tájékoztatta őt, hogy amennyiben a helyszíni bírság számára nem elfogadható, akkor szabálysértési feljelentést tesz ellene. Elkezdte felírni a panaszos adatait, megállt egy tehergépkocsi is a tilosban, amire a panaszos megkérdezte, hogy őt miért nem bírságolja meg. Azt felelte a panaszosnak, hogy ő árut szállít, azért. Erre a panaszos azt felelte, hogy akkor ő is árut hozott, ott van a kocsi csomagtartójában. A panaszos kérdezte, hogy ki a tanú főnöke, amire válaszolt és mondta neki, hogy nyugodtan bemehet hozzájuk, ha panasza van az intézkedés miatt. A panaszos kérdezte a tanú jelvényszámát, amire mondta neki, hogy olvassa le, mire a panaszos leolvasta a nevét és azt mondta, hogy „M., aha, már értem, zsidó, ezért van ez az egész”. Az intézkedés vége felé már nem is volt hajlandó a panaszos magyarul beszélni, csak szlovákul, és azt mondogatta, hogy azért került vele szemben sor intézkedésre, mert felvidéki. A tanú előadta, hogy az intézkedés során kénytelen volt a panaszossal szemben határozott hangot megütöni, mert ő folyamatosan agresszíven beszélt vele. Az intézkedés során nem hivatkozott arra, hogy mások milyen kifogással élnek, ha tilosban parkolnak. Mást nem tudott elmondani.

4) A rendőrség mellékelte egy 2015. november 12-én, Dr. Cs-R. R. r. fhdgy. által rögzített hivatalos feljegyzést, amely szerint rendőri intézkedés elleni panasz eljárás folyik a panaszos bejelentése alapján, aki 2015. október 30-án személyesen tett panaszt az aznap vele szemben lefolytatott intézkedés miatt, mert álláspontja szerint az intézkedő rendőr minősíthetetlen hangnemet használt vele szemben és csak azért került sor az intézkedésre, mert ő felvidéki. Szóban meghallgatta az intézkedés során jelen lévő S. T. c. r. tzs-t, aki elmondta, hogy a panaszos folyamatosan arrogánsan viselkedett, a tilosban parkolását többféleképpen igyekezett kimagyarázni, egyáltalán nem mutatta az együttműködés jeleit, amikor a járőrtársa kérte tőle az okmányait, akkor azt mondogatta neki, hogy majd odaadja, ha akarja és eközben a vállát vonogatta. A társának a nevét a kitűzőről leolvasta és mondta, hogy M. zsidó és már érti, hogy miért került sor az intézkedésre.

5) A panaszeljáráásban tanúként hallgatták meg az intézkedő rendőr járőrtársát. A meghallgatásáról 2015. december 2-án 10 óra 55 perc és 11 óra 57 perc között felvett jegyzőkönyv az alábbiakat tartalmazza.

A tanú miután aláírásával hitelesítetten kijelentette, hogy a figyelmeztetéseket és a tájékoztatásokat megértette, vallomását ennek tudatában teszi meg. Kijelentette, hogy a vallomástételének nincs akadálya.

Előadta vallomásában, hogy időben nem tudja behatárolni, kb. egy hónapja, úgy emlékszik a nappalos szolgálata alatt történt, hogy egy személlyel szemben intézkedtek a kollégájával M. M. r. ftörm-rel O-ban a R. út egyik buszöblében, aki később az intézkedést bepanaszolta. A tanú elmondta, hogy az intézkedés alá vont panaszos nevére nem emlékszik, csak arra, hogy egy alacsony fehér bőrű férfi volt, szlovák állampolgár. Úgy került sor a rendőri intézkedésre, hogy a szolgálati gépjárművel közlekedtek O-ban a R. úton, amikor észlelték, hogy a könyvárus előtti buszöblében áll egy autó, illetve mellette nem sokkal a forgalomtól elzárt területen volt egy másik. A szolgálati gépjárművel a két autó között megállt M. és megkérdezte tőle a tanú, hogy melyikkel szemben szeretne intézkedni. Abban maradtak, hogy a tanú a forgalomtól elzárt területen parkoló gépkocsi vezetőjével, a járőrtársa pedig a buszöblében, a buszmegálló tábla mögött álló személygépkocsi vezetőjével szemben kezdeményez intézkedést. Amikor a tanú kiszállt a szolgálati gépjárműből, a szlovák rendszámú gépkocsiban nem tartózkodott senki. A tanú odalépett az idős házaspárhoz, akik a forgalomtól elzárt helyen parkoltak. Az intézkedés a részéről egy figyelmeztetéssel zárult, majd odament az intézkedő kollégájához, aki már közben megkezdte az intézkedést az addigra a kocsihoz odaérő panaszossal szemben. Amire a tanú odaért a kollégája éppen a bírság összegét közölte a panaszossal. A közlés után elkezdett arrogánsan beszélni a panaszos, hogy például „persze, mert a felvidékieket kell megbírságotni, nincs jobb dolguk”. Mondta a tanú M-nak, hogy ha nem ismeri el a panaszos a szabálysértést, akkor fel fogják jelenteni. M. elkezdte kitölteni a nyomtatványt. A panaszos végig az intézkedés alatt folyékonyan beszélt magyarul egészen addig, amíg a M. megkérdezte tőle a lakcímét, akkor a panaszos azt válaszolta, hogy „ha akarom megmondom, ha akarom nem”. Erre a kolléga közölte vele, hogy „semmi gond, amennyiben van magyarországi tartózkodási helye azt a rendszer kidobja”. A panaszos ettől a ponttól fogva elkezdett valamit szlovák nyelven ismételni. M. megkérdezte a panaszostól, hogy aláírja-e a feljelentést, amire ő nem volt hajlandó. Az intézkedés végén a két rendőr beszállt a szolgálati személygépjárműbe, amikor a panaszos megindult feljűk és kérdezte a tanú kollégájának a nevét, majd hirtelen meglátta a névkitűzöt rajta és azt mondta, hogy „ja M. M. zsidó M.”. A két rendőr a kifejezésre nem reagált, hanem elindultak az autóval és a M. még mondta a tanúnak, hogy a visszapillantó tükörben látta, hogy a panaszos ökölbe szorított kézzel a középső ujjával mutogatott feljűk. Erre sem reagáltak, hanem folytatták az útjukat. Majd amikor kivették a munkaközi szünetüket, az O. Rendőrkapitányság parkolójában látták a szlovák rendszámú panaszos autóját, majd az épületbe beérve közölte velük valaki – a tanú már nem emlékszik, hogy ki –, hogy épp panaszt tesz a férfi. A tanú erre azt közölte, hogy jó egészen nyugodtan és megebédeltek. A munkaközi szünetük végeztével beültek a szolgálati gépjárműbe és észrevették, hogy egy jó tíz percen keresztül a szlovák rendszámú autóval közlekedő panaszos követi őket az utcákon át, majd valószínűleg ezt megunt és továbbment.

Ezt követően az ügy előadója irányított kérdéseket tett fel a tanúnak.

Előadó: Kérem nyilatkozzon arra vonatkozóan, hogy a szlovák rendszámú gépjármű vezetője (panaszos) a rendőri intézkedés kezdetekor hol tartózkodott.

Tanú: Amikor megálltunk az autóval láttam, hogy az A-ban nem ül senki és utólag visszaemlékezve, a sarkon egy drogéria és mellette egy szabadtéri könyvtár – aki mindig ott árul – és itt állt a panaszos.

Előadó: Amikor először észrevette a gépkocsi vezetőjét úgy látta, hogy a panaszos rosszul volt?

Tanú: Nem, nem láttam ilyesmit, annyi rémlik, hogy a könyvtár előtt ácsorgott.

Előadó: Amikor az intézkedésbe bekapcsolódott hallott olyat, hogy a panaszos azt mondta volna, hogy rosszul van, vagy a magatartásából lehetett ilyenre következtetni?

Tanú: Nem, nem emlékszem ilyesmire. Nem feltételeztem volna a viselkedéséből, hogy rosszul van, mert az intézkedés alatt végig aktív volt, sápadt sem volt és végig arrogánsan válaszolgatott a kollégám kérdéseire, illetve közlésére, így fel sem merült bennem, hogy valami baja lenne. Amikor az intézkedésbe bekapcsolódtam nem láttam a férfi kezében vizes palackot.

Előadó: Mit tapasztalt, hogyan intézkedett a kollégája M. M. r. ftzls. a panaszossal szemben?

Tanú: Kezdetben M-től az intézkedésétől kb. 6-8 méterre álltam, tehát ha felemeli a hangját, vagy minősíthetetlenül beszélt hallottam volna, de nem tapasztaltam ilyet. Amikor pedig bekapcsolódtam az intézkedésbe, akkor hallottam minden szót és konkrétan el tudom mondani, hogy tisztelettel beszélt a panaszossal szemben. Miután a panaszos nem ismerte el a szabálysértést és a kollégám kitöltötte a nyomtatványt, M. teljesen normális hangnemben kommunikált.

Előadó: Hallott olyat, hogy kollégája azt mondta a férfinak, hogy szájon vagy pofán b*szlak?

Tanú: Nem, nem hallottam ilyet.

Előadó: Alkoholszondát alkalmaztak a panaszossal szemben?

Tanú: Nem emlékszem már rá.

Előadó: Helyszíni bírság kiszabása az intézkedés során szóba került-e?

Tanú: Amikor az intézkedésbe bekapcsolódtam, akkor már csak a szabálysértési feljelentésről volt szó. Miután a férfi nem ismerte el a szabálysértést a M. körbe is fényképezte a kocsit, amit a szabálysértési feljelentéshez mellékel.

Előadó: A kollégája az intézkedés során megütött hangneme sértő és megalázónak tűnt?

Tanú: Onnantól tudnék nyilatkozni, hogy bekapcsolódtam az intézkedésbe, onnantól nem volt a M. hangneme sem sértő, sem megalázó.

6) A rendőrség becsatolta a 2015. november 12-én kelt, a panaszos beadványát elsőfokon elutasító határozatot.

A panaszos az O. Rendőrkapitányság beosztottjai által 2015. október 30-án fogatosított rendőri intézkedés ellen benyújtott panaszát a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 71. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 93/B. § (1) bekezdésére a kapitányságvezető megvizsgálta. Megállapította, hogy a panasz alaptalan – mivel az intézkedő rendőrök jogszerűen és szakszerűen intézkedtek -, ezért azt elutasította.

A határozat indokolása szerint a panaszos 2015. október 30-án szóban panaszt terjesztett elő, mert álláspontja szerint a vele szemben intézkedő rendőr minősíthetetlen hangnemben beszélt. Előadta, hogy a fenti napon a városban volt dolga, épp a főúton autózott, amikor érezte, hogy rosszul van, ezért az ott lévő buszmegállóban megállt, hogy igyon néhány korty vizet, amely a csomagtartójában volt. Álláspontja szerint a rendőr nem hitte el, hogy azért állt meg, mert rosszul volt, folyamatosan hangosan beszélt vele, és a szabálytalan parkolás miatt szabálysértési feljelentést tett vele szemben.

A kapitányságvezető a panasszal kapcsolatban megállapította, hogy 2015. október 30-án a panaszos gépjárművét intézkedés alá vonták, O-ban a R. F. úton, mert a panaszos szabálytalanul parkolt egy buszöbölben. A panaszossal szemben helyszíni bírság kiszabására került volna sor, azonban a panaszos nem ismerte el a szabálysértés tényét, így vele szemben szabálysértési feljelentést tettek. A vizsgálat során meghallgatták az esettel kapcsolatban az intézkedő rendőröket, továbbá a panaszost is. A szabálysértési feljelentést is beszerezték. A meghallgatások alapján megállapítható, hogy a panaszos valóban elkövette a szabálysértést, az intézkedés során folyamatosan arrogánsan viselkedett, szabálytalan parkolására magyarázatként folyamatosan változó okokat adott elő. A panaszos az intézkedés alatt tanúsított magatartása miatt a vele szemben intézkedő rendőr határozott hangnemet ütött meg, továbbá a rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg olyan adat, tény, amelyet a panaszos a panaszában előadott. A vizsgálat során a rendelkezésre álló adatokból a kapitányságvezető megállapította, hogy a 2015. október 30-án fogatosított intézkedés jogszerű, szakszerű és arányos volt, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

7) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta az elsőfokú panaszeljáráásban meghozott határozattal szemben a panaszos által előterjesztett, 2015. november 13-án kelt fellebbezést.

A beadványában a panaszos előadta, hogy a rendőrpárancsnok ellen tett panaszja, amely 2015. október 30-án lett jegyzőkönyvezve valós tényeken alapul. Az adott határozat indoklásaként feltüntetett megállapítások elleni fellebbezése indokaként négy dolgot adott elő. Először is álláspontja szerint a buszöbölben nem parkolt, hanem csak megállt. Másodszor az esetleges helyszíni bírság kiszabására való lehetőség szóba sem került az adott rendőri „intézkedés” során. Véleménye szerint az eljárás nem tekinthető intézkedésnek, hiszen az a mód, amelyet vele szemben a rendőr tanúsított az nem minősül intézkedésnek. Azonnal támadó jelleggel közelített felé és közölte, hogy szabálysértési feljelentést tesz ellene. Harmadszor előadta,

hogy a rendőr „határozott hangneme” inkább sértő és megalázó hangnemnek nevezhető. Végezetül negyedik indokként adta elő, hogy mélységesen felháborítja az a tény, hogy a határozatban indokolásként arra hivatkoznak, hogy az „intézkedés” során folyamatosan arrogánsan viselkedett.

8) V. P. J. c. r. örgy. főellenőr 2015. december 2-án kelt jelentésében előadta, hogy a fenti napon adatgyűjtés céljából B. L. r. fhdgy-gyal megjelent a panaszos által panaszolt rendőri intézkedés helyszínén, O-ban a R. út 57. szám előtti helyen. A buszöböl mögötti járdarészen használt könyveket árusító E. I. kérdésre elmondta, hogy emlékszik a kb. egy hónappal történt rendőri intézkedésre. Előadta, hogy kb. egy hónapja egy szlovák rendszámú autó parkolt le a buszmegállóban, kiszállt belőle a panaszos és régi, használt könyveit akarta, hogy megvegye tőle E. I. Miután elmondta, hogy köszöni szépen nem szeretné megvenni a könyveit, szólt a panaszosnak, hogy rossz helyen állt meg és inkább álljon el onnan, mielőtt megbünteti a rendőr. Mire ezt kimondta, már megállt a panaszos mögött egy rendőrautó és úgy tudja meg akarták a panaszost bírságotolni. Rendőri kérdésre E. I. elmondta, hogy szabályosan intézkedtek a rendőrök, abban semmi kivetnivalót és felháborító dolgot nem látott vagy hallott. Rossz helyen állt meg a panaszos és egyszerűen megbírságolták, ennyi történt. Arra emlékezett még, hogy a panaszos – akit egyébként nem ismer és előtte és azóta sem látott – baja az volt, hogy állt a bolt előtt egy furgon, ami pakolta ki az árut, azért miért nem bírságolták meg a rendőrök. Továbbá E. I. rendőri kérdésre azt is elmondta, hogy a panaszos tőle vizet nem kért, rosszullette nem panaszkodott és víz sem volt a kezében, csupán a könyveit kínálta eladásra. Mászt az ügyvel kapcsolatban elmondani nem tudott, az intézkedést állampolgárként teljesen szabályosnak értékelte. A rendőr tájékoztatta őt, hogy az általa elmondottakról feljegyzést készít, amelyet elfogadott és tudomásul vett. Az adatgyűjtés során megállapították, hogy kültéri kamera az intézkedés helyszíne környezetében nincs felszerelve.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásával összefüggésben a következő megállapításokra jutott.

A Testület megvizsgálta a panaszossal szemben intézkedő rendőr szolgálati fellépését, így nevezetesen a panaszossal szemben alkalmazott hangnemet.

Mindezekre tekintettel, az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszos Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A panaszos sérelmezte a vele szemben intézkedő rendőr szolgálati fellépését.

A panaszos beadványában előadta, hogy minden tekintetben megalázónak, minősíthetetlennek tekinti a vele szemben intézkedő rendőr szolgálati fellépését. Vele a rendőr hangosan beszélt. Az intézkedés során olyan közléseket tett, mint „a cigányok és a szlovákok mind ezt mondják”, vagy és, hogy „pofán b*szlak” vagy azt, hogy „szájon b*szlak”, amely közlések a panaszos számára rettentően felháborítóak voltak.

Habár a rendőrség a Testület megkeresésére, az abban feltett kérdések egyikére sem reagált érdemben, mégis a panaszos által a rendőrségen előterjesztett beadványa alapján megindult első és másodfokú közigazgatási eljárásban keletkezett valamennyi iratot a Testület rendelkezésére bocsátotta. Ezek tartalma szerint a panaszossal szemben intézkedő rendőr bár határozott hangnemet ütött meg a panaszossal szemben, nem ordibált és a fentebb meghatározott kifejezések egyikével sem illette a panaszost. Épp ellenkezőleg a panaszos volt az, aki agresszíven, lekezelően beszélt az intézkedés során és különféle indokokra hivatkozással próbálta meg kimenteni azt, hogy tilosban parkolt. A panaszos az eljárás során nem volt együttműködő és a rendőröknek az intézkedés végén azt mondta, hogy most már érti miért intézkednek vele szemben, mint felvidéki szlovák állampolgárral szemben, hiszen a vele szemben fellépő rendőr M. biztosan zsidó származású. Az intézkedő rendőr által tanúsított, fentebb meghatározott magatartást az intézkedő rendőr járőrtársa, valamint a helyszíni könyvtáros is megerősítette.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Tekintettel arra, hogy a szolgálati fellépés módjával kapcsolatban a panaszos és a rendőrség is eltérő tartalmú információkat hozott a Testület tudomására, amelyek ellentmondásban állnak egymással, így a Testület nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amelynek tükrében megítélhette volna a panaszos kifogását. A Testület rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszköz és a bizonyítékok csekély volta lehetetlenné tette az ellentmondás feloldását, így ezen körülményre tekintettel a Testület csak úgy határozhatott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A fentebb tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható a rendőr által használt hangnem kapcsán.

IV.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható a rendőr által alkalmazott hangnem kapcsán, tekintettel arra, hogy a két fél tényelődásai közötti ellentmondást a Testület a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszköz és bizonyíték birtokában nem tudta feloldani.

Tekintettel arra, hogy a panaszos az intézkedést foganatosító rendőri szervhez való áttétel ellen előzetesen tiltakozott, a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján az eljárást megszüntette.

Budapest, 2016 február 4.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag